

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Antonín Libický

O aequivalenci šroubových pohybů a šroubových sil

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 22 (1893), No. 3, 178--183

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/120907>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1893

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

$$S = \prod_{n=2}^{\infty} \frac{(\varphi_{n-1} + i)(\varphi_n - i)}{(\varphi_{n-1} - i)(\varphi_n + i)},$$

kterýžto součin se redukuje na $\frac{\varphi_1 + i}{\varphi_1 - i}$. Skutečně máme

$$S = \lim_{n \rightarrow \infty} \left[\frac{(\varphi_1 + i)(\varphi_2 - i)}{(\varphi_1 - i)(\varphi_2 + i)} \cdot \frac{(\varphi_2 + i)(\varphi_3 - i)}{(\varphi_2 - i)(\varphi_3 + i)} \cdots \frac{(\varphi_{n-1} + i)(\varphi_n - i)}{(\varphi_{n-1} - i)(\varphi_n + i)} \right],$$

t. j.

$$S = \lim \left[\frac{\varphi_1 + i}{\varphi_1 - i} \frac{\varphi_n - i}{\varphi_n + i} \right] = \frac{\varphi_1 + i}{\varphi_1 - i} \lim \frac{\varphi_n - i}{\varphi_n + i},$$

a tedy vzhledem k supponované limitě $\lim \varphi_n = \infty$,

$$S = \frac{\varphi_1 + i}{\varphi_1 - i}.$$

O aequivalenci šroubových pohybův a šroubových sil.

Dle Ballovy „Theory of screws“ napsal **A. Libický**, professor v Roudnici.

(Dokončení.)

14. Přejdeme nyní k úloze nejvšeobecnější, totiž k vyhledání pohybu šroubového, aequivalentního dané soustavě pohybův $(\alpha_1, \alpha_1), (\alpha_2, \alpha_2) \dots (\alpha_{n-1}, \alpha_{n-1})$, jichž osy jsou v prostoru jakkoli položeny.

Především jest patrné, že amplituda výsledného pohybu rovná se geometrickému součtu daných amplitud: šroub jeho ustanovíme, složíme-li nejprve pomocí cylindroidu (α_1, α_2) šroubové pohyby (α_1, α_1) a (α_2, α_2) ; jejich pohyb výsledný složíme s pohybem (α_3, α_3) a tak pokračujeme, až dospějeme k poslední složce $(\alpha_{n-1}, \alpha_{n-1})$.

V oddíle 9. odvodili jsme rovnici (17a), stanovící vztah mezi invarianty soustav pohybův, rovnomocných dvěma složkám a jejich výslednici; podobnou rovnici obdržíme i pak, když počet složek jest libovolně velký. Pro soustavu šroubových pohybův $(\alpha_1, \alpha_1), (\alpha_2, \alpha_2) \dots (\alpha_n, \alpha_n)$, o které předpokládáme, že

jest aequivalentní nulle, platí totiž rovnice (3); i bude, vynechá-
me-li společného činitele r :

$$\alpha_1 [\alpha_1 \varrho] + \alpha_2 [\alpha_2 \varrho] + \dots + \alpha_n [\alpha_n \varrho] = 0.$$

Splyne-li nyní libovolný dosud šroub ϱ postupně se šrouby
 $\alpha_1, \alpha_2 \dots \alpha_n$, nabudeme z této rovnice soustavy rovnic:

$$\begin{aligned} \alpha_1 [\alpha_1 \alpha_1] + \alpha_2 [\alpha_2 \alpha_1] + \dots + \alpha_n [\alpha_n \alpha_1] &= 0, \\ \alpha_1 [\alpha_1 \alpha_2] + \alpha_2 [\alpha_2 \alpha_2] + \dots + \alpha_n [\alpha_n \alpha_2] &= 0, \\ \dots & \dots \dots \dots \dots \dots \dots \dots \dots \dots \dots \\ \alpha_1 [\alpha_1 \alpha_n] + \alpha_2 [\alpha_2 \alpha_n] + \dots + \alpha_n [\alpha_n \alpha_n] &= 0. \end{aligned} \quad (26)$$

Násobíme-li tyto rovnice po řadě jednou $\alpha_1, \alpha_2 \dots \alpha_n$, po
druhé $\alpha_1, \alpha_2 \dots -\alpha_n$ a uvážíme-li, že $[\alpha_i \alpha_k] = [\alpha_k \alpha_i]$,
 $[\alpha_i \alpha_i] = 2p_{\alpha_i}$, obdržíme:

$$\begin{aligned} \alpha_1^2 p_{\alpha_1} + \alpha_2^2 p_{\alpha_2} + \dots + \alpha_n^2 p_{\alpha_n} + \alpha_1 \alpha_2 [\alpha_1 \alpha_2] + \dots \\ + \alpha_1 \alpha_n [\alpha_1 \alpha_n] + \alpha_2 \alpha_3 [\alpha_2 \alpha_3] + \dots + \alpha_{n-1} \alpha_n [\alpha_{n-1} \alpha_n] &= 0, \\ \alpha_n^2 p_{\alpha_n} = \alpha_1^2 p_{\alpha_1} + \alpha_2^2 p_{\alpha_2} + \dots + \alpha_{n-1}^2 p_{\alpha_{n-1}} + \alpha_1 \alpha_2 [\alpha_1 \alpha_2] \\ + \alpha_1 \alpha_3 [\alpha_1 \alpha_3] + \dots + \alpha_1 \alpha_{n-1} [\alpha_1 \alpha_{n-1}] + \alpha_2 \alpha_3 [\alpha_2 \alpha_3] + \dots \\ + \alpha_{n-2} \alpha_{n-1} [\alpha_{n-2} \alpha_{n-1}]. \end{aligned}$$

Poněvadž

$$J_{\alpha_i} = \alpha_i \sqrt{p_{\alpha_i}}, \quad \widehat{\cos \alpha_i \alpha_k} = \frac{[\alpha_i \alpha_k]}{2\sqrt{p_{\alpha_i} p_{\alpha_k}}},$$

lze poslední rovnici též psáti ve tvaru:

$$\begin{aligned} J_{\alpha_n}^2 &= J_{\alpha_1}^2 + J_{\alpha_2}^2 + \dots + J_{\alpha_{n-1}}^2 + 2J_{\alpha_1} J_{\alpha_2} \widehat{\cos \alpha_1 \alpha_2} \\ &+ 2J_{\alpha_1} J_{\alpha_3} \widehat{\cos \alpha_1 \alpha_3} + \dots + 2J_{\alpha_1} J_{\alpha_{n-1}} \widehat{\cos \alpha_1 \alpha_{n-1}} + \dots \\ &+ 2J_{\alpha_{n-2}} J_{\alpha_{n-1}} \widehat{\cos \alpha_{n-2} \alpha_{n-1}}. \end{aligned} \quad (27)$$

Ve zvláštním případě může soustava šroubův $\alpha_1, \alpha_2 \dots \alpha_{n-1}$
vyhovovati těmto podmínkám: α_2 jest přidružený k α_1 , α_3 jest
přidružený k α_1 i α_2 , α_4 jest přidružený k α_1, α_2 i α_3 atd.,
 α_{n-1} jest přidružený k $\alpha_1, \alpha_2 \dots \alpha_{n-2}$. Pro výsledný pohyb
takové soustavy šroubův, kterou nazývá Ball *korreciprokální*, platí
zjednodušená rovnice:

$$J_{\alpha_n}^2 = \sum_1^{n-1} J_{\alpha_i}^2. \quad (27a)$$

Z rovnice (3) plyne bezprostředně věta:

Máme-li soustavu n šroubových pohybů rovnomocných nulle, a je-li nějaký šroub přidružený k $n-1$ z těchto pohybů, jest přidružený též ku zbývajícím n -tému pohybu.

Neboť jestliže:

$$[\alpha_1 \varrho] = 0, \quad [\alpha_2 \varrho] = 0, \dots [\alpha_{n-1} \varrho] = 0,$$

přejde rovnice (3) ve

$$[\alpha_n \varrho] = 0,$$

což vyjadřuje, že šroub ϱ jest přidružený k α_n .

Zvláštním případem této věty jest:

Je-li n sil v rovnováze a protíná-li nějaká přímka směry $n-1$ sil, protíná též směr n -té síly.*)

15. Výsledkem eliminace amplitud $\alpha_1, \alpha_2 \dots \alpha_n$ ze soustavy stejnoměrných rovnic (26) jest rovnice:

$$\begin{vmatrix} [\alpha_1 \alpha_1] & [\alpha_2 \alpha_1] & \dots & [\alpha_n \alpha_1] \\ [\alpha_1 \alpha_2] & [\alpha_2 \alpha_2] & \dots & [\alpha_n \alpha_2] \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ [\alpha_1 \alpha_n] & [\alpha_2 \alpha_n] & \dots & [\alpha_n \alpha_n] \end{vmatrix} = 0.$$

Souměrnému determinantu na levé straně této rovnice můžeme dáti jiný tvar, vyjádříme-li vzájemné momenty $[\alpha_i \alpha_k]$ Plückerovými souřadnicemi přímkovými. Značí-li x_1, y_1, z_1 a x_2, y_2, z_2 pravoúhlé souřadnice dvou bodů v prostoru, jest dle Plückera přímka těmi body procházející určena souřadnicemi $\lambda, \mu, \nu, \xi, \eta, \zeta$, pro které platí známé rovnice:

$$\begin{aligned} \frac{\lambda}{x_1 - x_2} &= \frac{\mu}{y_1 - y_2} = \frac{\nu}{z_1 - z_2} = \frac{\xi}{z_1 y_2 - y_1 z_2} \\ &= \frac{\eta}{x_1 z_2 - z_1 x_2} = \frac{\zeta}{y_1 x_2 - x_1 y_2}; \end{aligned}$$

souřadnice ty vyhovují patrně stejně:

*) Viz Somova: „Uvedení ve statiku i dynamiku“, v německém překladě pag. 301. Podobnou úvahu, jakou nalézáme v kapitole IV. tohoto díla o rovnováze soustavy sil, provedl jsem tuto pro pohyby šroubové.

$$\lambda\xi + \mu\eta + \xi\nu = 0.$$

První tři jsou úměrný směrným cosinům přímky, tudíž jest cosinus úhlu φ , který spolu uzavírají dvě přímky $(\lambda, \mu, \nu \dots)$, $(\lambda', \mu', \nu' \dots)$ úměrný trojčlenu

$$\lambda\lambda' + \mu\mu' + \nu\nu'.$$

V témž poměru jest vzájemný moment těchto dvou přímek $d \sin \varphi$ s výrazem:

$$-(\lambda\xi' + \mu\eta' + \nu\xi' + \xi\lambda' + \eta\mu' + \xi\nu'); *$$

jest tedy vzájemný moment šroubův α a β úměrný výrazu:

$$(p_\alpha + p_\beta)(\lambda\lambda' + \mu\mu' + \nu\nu') + \lambda\xi' + \mu\eta' + \nu\xi' + \xi\lambda' + \eta\mu' + \xi\nu'$$

čili:

$$\lambda(p_\beta \lambda' + \xi') + \mu(p_\beta \mu' + \eta') + \nu(p_\beta \nu' + \xi') \\ + (p_\alpha \lambda + \xi) \lambda' + (p_\alpha \mu + \eta) \mu' + (p_\alpha \nu + \xi) \nu'.$$

Determinant zmíněný skládá se dle toho z prvkův, majících tvar součinu jistého koeficientu se šestičlenem, podobným tomu, který byl právě odvozen. Vyloučíme-li všechny koeficienty, zbývá determinant, ježž označíme \mathcal{A} ; soustavu n^2 prvků jemu příslušící můžeme si mysliti vyvozenou z prvkův obdélných soustav:

$$\begin{array}{cccccccc} \lambda_1, \mu_1, \nu_1, p_{\alpha_1} \lambda_1 + \xi_1, p_{\alpha_1} \mu_1 + \eta_1, p_{\alpha_1} \nu_1 + \xi_1, & & & & & & & \\ \lambda_2, \mu_2, \nu_2, p_{\alpha_2} \lambda_2 + \xi_2, p_{\alpha_2} \mu_2 + \eta_2, p_{\alpha_2} \nu_2 + \xi_2, & & & & & & & \\ \dots & & & & & & & \\ \lambda_n, \mu_n, \nu_n, p_{\alpha_n} \lambda_n + \xi_n, p_{\alpha_n} \mu_n + \eta_n, p_{\alpha_n} \nu_n + \xi_n; & & & & & & & \\ p_{\alpha_1} \lambda_1 + \xi_1, p_{\alpha_1} \mu_1 + \eta_1, p_{\alpha_1} \nu_1 + \xi_1, \lambda_1, \mu_1, \nu_1, & & & & & & & \\ p_{\alpha_2} \lambda_2 + \xi_2, p_{\alpha_2} \mu_2 + \eta_2, p_{\alpha_2} \nu_2 + \xi_2, \lambda_2, \mu_2, \nu_2, & & & & & & & \\ \dots & & & & & & & \\ p_{\alpha_n} \lambda_n + \xi_n, p_{\alpha_n} \mu_n + \eta_n, p_{\alpha_n} \nu_n + \xi_n, \lambda_n, \mu_n, \nu_n, & & & & & & & \end{array}$$

dle pravidla o násobení determinantův, totiž prvek úměrný k $[\alpha_i \alpha_k]$ z i -tého řádku první soustavy a z k -tého řádku druhé soustavy poslopným násobením prvkův a sečtením součinův.

*) Viz na př. Salmona-Fiedlera: „Analytische Geometrie des Raumes“, I. díl, 3. vyd., pag. 67.

Sluší nyní rozeznávati tyto případy:*)

Je-li $n < 6$, jest determinant Δ součtem ze $\binom{6}{n}$ součinův, které obdržíme, násobíme-li každý z determinantů n -tého stupně, jež lze utvořiti z řádků první obdélné soustavy, příslušným determinanem téhož stupně, utvořeným z řádků druhé soustavy.

Je-li $n = 6$, jest Δ součinem determinantův obou soustav.

Je-li $n > 6$, jest Δ identicky rovný nulle; tu není žádné podmínky pro vzájemné momenty $[\alpha_i \alpha_k]$.

Lze ostatně snadno dokázati, že každý z determinantů n -tého stupně ($n \leq 6$), jež se mohou uvedeným způsobem utvořiti, sám o sobě se rovná nulle. Neboť nahradíme-li dané pohyby šroubové (α_1, α_i) ($i = 1, 2, \dots, n$) jejich součástkami, totiž rotacemi a_i kolem os A_i a translacemi $a_i p_{\alpha_i}$ ve směrech těchto os, dostaneme soustavu rotací a translací, která jest aequivalentní nulle. Přeložme pak všechny rotace a_i do počátku soustavy souřadnic O a sečtěme je geometricky; obdržíme tak uzavřený polygon, jehož promítnutím na osy souřadnicové X, Y, Z zjednáme si rovnice:

$$\begin{aligned} \sum_1^n \lambda_i a_i &= 0, \\ \sum_1^n \mu_i a_i &= 0, \\ \sum_1^n \nu_i a_i &= 0. \end{aligned}$$

Druhý polygon, též uzavřený, jest polygon translací; strany jeho tvoří jednak všechny translace $a_i p_{\alpha_i}$, jednak translace, vzniklé přeložením rotací a_i do bodu O . Průměty translace $a_i p_{\alpha_i}$ na osy jsou úměrny $\lambda_i a_i p_{\alpha_i}$, $\mu_i a_i p_{\alpha_i}$, $\nu_i a_i p_{\alpha_i}$ a průměty translace, aequivalentní dvojici rotační $(a_i, -a_i)$, jsou, jak netřeba šíře vykládati úměry: $\xi_i a_i$, $\eta_i a_i$, $\zeta_i a_i$. Promítneme-li polygon translací na X, Y, Z , obdržíme tedy další rovnice:

*) Viz na př. Baltzer-Pokorný „Základové matematiky“, I. díl.

$$\sum_1^n (\lambda_i p_{\alpha_i} + \xi_i) a_i = 0,$$

$$\sum_1^n (\mu_i p_{\alpha_i} + \eta_i) a_i = 0,$$

$$\sum_1^n (\nu_i p_{\alpha_i} + \zeta_i) a_i = 0.$$

Ze šesti rovnic, takto odvozených, plyne:

$$\left\| \begin{array}{cccc} \lambda_1, & \lambda_2, & \dots & \lambda_n \\ \mu_1, & \mu_2, & \dots & \mu_n \\ \nu_1, & \nu_2, & \dots & \nu_n \\ \lambda_1 p_{\alpha_1} + \xi_1, & \lambda_2 p_{\alpha_2} + \xi_2, & \dots & \lambda_n p_{\alpha_n} + \xi_n \\ \mu_1 p_{\alpha_1} + \eta_1, & \mu_2 p_{\alpha_2} + \eta_2, & \dots & \mu_n p_{\alpha_n} + \eta_n \\ \nu_1 p_{\alpha_1} + \zeta_1, & \nu_2 p_{\alpha_2} + \zeta_2, & \dots & \nu_n p_{\alpha_n} + \zeta_n \end{array} \right\| = 0, \quad (28)$$

t. j. každý ze $\binom{6}{n}$ determinantů n -tého stupně, který lze utvořiti z prvků těchto šesti řádkův, se rovná nulle.

Budiž \mathcal{A}_{ik} podřízený determinant, náležející k prvku i -tého řádku a k -tého sloupce determinantu \mathcal{A} ; dle předešlého rovnají se všechny \mathcal{A}_{ik} nulle, jestliže $n - 1 > 6$. Pro $n - 1 \leq 6$ nejsou obecně \mathcal{A}_{ik} rovny nulle; tudíž určuje se soustavou rovnic (26) úměra:

$$a_1 : a_2 : a_3 : \dots : a_n = \mathcal{A}_{i1} : \mathcal{A}_{i2} : \mathcal{A}_{i3} : \dots : \mathcal{A}_{in}. \quad (29)$$

Z toho jde, že jest vždy možno jediným způsobem určití poměry amplitud sedmi pohybův, které jsou aequivalentní nulle a jimž příslušné šrouby jsou dány. Kdyby byl počet daných šroubů větší než sedm, byla by úloha ta neurčitou; kdyby byl počet ten menší než sedm, musily by dané šrouby vyhovovati jistým podmínkám.*)

I můžeme vysloviti důležitou větu:

Každý pohyb šroubový (sílu šroubovou) lze rozložití v šest pohybů (síly) dle šesti daných šroubův.

Zvláštní případy, ve kterých $n = 2, 3, 4, \dots$, vyžadují podrobnějšího vyšetřování, jemuž hodlám věnovati některý příští článek.

*) Theory of Screws, pag. 28.